

“महिलाहरूका निम्ति राष्ट्र कानूनी सेवा”

संवैधानिक मुख्य प्रावधानहरू भारतीय महिलाहरूका निम्ति :

भारतीय संविधानको प्रस्तावनामा स्त्री पुरुषलाई बराबरीको दर्जा, स्वतन्त्रताको अधिकार, समानताको दायित्व अनि राज्यका लागी नीति निर्देशन सिद्धान्तहरू उल्लेख गरिएको छ। संविधानले नारी जातिलाई केवल बराबरीको हक मात्र दिएको छैन तर राज्यलाई अझ बढि यो अधिकार पनि प्रदान गरेको छ कि नारी जातिको हितमा भेद भाव नाश गर्ने खालका सकारात्मक विधि समाजिक-आर्थिक, शिक्षा अनि राजनैतिक असुविधाको सामना गर्नु परेमा, मौलिक अधिकार एका-अर्कामा, कानूनी तौरमा समानता एवं कानूनी तौरमा संरक्षण, कुनै नागरीक केवल धर्म, कुल, जाति, लिंग, जन्मस्थान वा यिनीहरूमध्ये कुनै पनि आधारमा संवैधानिक तौरमा विभेद गर्ने छैन। हाम्रा कानूनहरू नीतिक निदेशक सिद्धान्तहरू प्रगती, योजना एवं कार्यक्रम नारी जातिलाई विभिन्न क्षेत्रमा भारतले विभिन्न अन्तराष्ट्रीय समागममा एवं मानव अधिकारको लिखित घोषणामा महिला जातिलाई समान अधिकार दिएको विषय उल्लेख छ ।

महिलाहरूका निम्ति संवैधानिक प्रावधानहरू

१. कानून समक्ष नारीहरू समानता छन् । (अनुच्छेद १४)
२. राज्यले कुनै नागरिक विरुद्ध केवल धर्म, कुल, जाति, लिंग, जन्मस्थान वा यिनीहरूमध्ये कुनैको पनि आधारमा विभेद गर्ने छैन (अनुच्छेद १५ (१))
३. यस अनुच्छेदको कुनै कुराले राज्यका स्त्रीहरू वा बालकहरूका निम्ति कुनै विशेष उपबन्ध गर्नबाट बंचित गर्नेछैन (अनुच्छेद १५ (३))
४. राज्यको अधिन कुनै पनि पदमा नियोजन तथा नियुक्तिसँग सम्बन्धित बिषयहरूमा सबै नागरीकहरूका निम्ति समान अवसर हुने छ। (अनुच्छेद १६)
५. समान न्याय र निःशुल्क विधिक सहायता राज्यले समान अवसरको आधारमा न्याय सुलभ होस भनी विधिक व्यवस्था चलाउने कार्यलाई सुनिश्चित गर्ने र विशिष्टतया यो सुनिश्चित गर्नका निम्ति आर्थिक वा कुनै अरु अयोग्यताको कारणले कुनै नागरिक न्याय प्राप्त गर्ने अवसरबाट बंचित नरहोस। उपयुक्त विधान वा योजनद्वारा वा कुनै रीतिले निःशुल्क विधिक सहायताको व्यवस्था गर्ने छ । (अनुच्छेद (३९) घ)
६. राज्यले कामको न्यासंगत र मानवोचित स्थितिहरूलाई सुनिश्चित गर्नका निम्ति र प्रसूति सहायताको निम्ति उपबन्ध गर्ने छ । (अनुच्छेद ४२)
७. राज्यले जनताका दुर्बलवर्गको विशिष्टतया, शिक्षा र अर्थ सम्बन्धी हितहरूको विशेष सावधानीसँग अभिवृद्धि गर्ने छ अनि समाजिक अन्याय र सबै प्रकारको शोषणबाट तिनीहरूको संरक्षा गर्नेछ । (अनुच्छेद ४६)
८. पोषाहार स्तर र जीवन स्तरलाई अघि बढाउने तथा लोक स्वास्थ्यको सुधार गराउने राज्यको कर्तव्य हो। (अनुच्छेद ४२)
९. भारतका सबै मानिसहरूमा समरसता र समान भातृत्वको भावना निर्माण गरुण जुन धर्म, भाषा र प्रदेश वा वर्गमा आधारित सबै भेदभावले अलग होस् यस्ता प्रथाहरूलाई त्याग गरुन जुनचाहि स्त्रीहरूका समानको विरुद्ध छ। (अनुच्छेद ५१ (ए) ड)
१०. कम्तीमा एक तिहाई (अनुसूचित जातिहरू र अनुसूचित जन जातिहरूको नारीहरूका आसन सुरक्षा पनि समावेश छन्।) सम्पूर्ण कूल आसनको प्रत्येक पंचायतमा सोझै मनोनित गरी सो स्थान पूर्ति स्त्री